

Č. j.: 2R 98/04 – Hr

V Brně dne 16. března 2005

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 5.11.2004 společností **SAP ČR, spol. s r. o., se sídlem Pekařská 621/7, 155 00 Praha 5**, zast. jednatelem Ing. Martinem Bednárem, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 30.9.2004 č. j. VZ/S165/04-151/5248/04-Va, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **České správy letišť, s. p., se sídlem K letišti 6/1019, 160 08 Praha 6**, zast. generálním ředitelem Ing. Martinem Kačurem, učiněných při zadání veřejné zakázky „**dodávka řešení Enterprise Resource Planning**“ formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., uveřejněním dne 10.3.2004 v Obchodním věstníku č. 10/04 pod zn. 188425-10/04, jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S165/04-151/5248/04-Va ze dne 30.9.2004

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

Odůvodnění

Společnost SAP ČR, spol. s r. o., se sídlem Pekařská 621/7, 155 00 Praha 5, zast. jednatelem Ing. Martinem Bednárem (dále jen „navrhovatel“), se ve svém rozkladu domáhá toho, aby předseda Úřadu změnil napadené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) tak, že se zadání veřejné zakázky ruší. Námitky podaného rozkladu jsou po obsahové i formální stránce zcela totožné s dříve podaným návrhem, přičemž navrhovatel dodává, že způsob vypořádání se s těmito námitkami v napadeném rozhodnutí považuje za nedostatečný. V bodě II. podaného rozkladu pak mimo jiné opakovaně namítá, že zadavatel v podmínkách soutěže a následně při hodnocení nabídek zaměřoval hodnotící kritéria s kritérii kvalifikačními. Zvolená kritéria hodnocení pak byla vymezena natolik široce, že neumožňují hodnocení nabídek transparentním a nediskriminačním způsobem, a to jak kritérium „uživatelský komfort nabízeného řešení pro zadavatele“, u kterého zadavatel dle názoru navrhovatele nevymezil, které parametry nabízených produktů jsou rozhodující, tak i kritérium „smluvní podmínky, za nichž je poskytováno nabízené řešení“, kterému navrhovatel především vytýká, že nebylo zřejmé od kterého ustanovení Vzorové smlouvy se uchazeči o veřejnou zakázku mohou odchýlit. Navrhovatel dále v rozkladu stejně jako ve svém původním návrhu napadá „nepřesnosti“, které zadání dle jeho názoru obsahuje.

K podanému rozkladu se dne 16.11.2004 vyjádřil zadavatel, přičemž i on vzhledem k totožnosti obsahu rozkladu i původního návrhu z velké části opakuje svá dřívější tvrzení, obsažená již ve vyjádření k návrhu ze dne 9.8.2004. Opakovaně pak především zdůrazňuje, že podání rozkladu představuje ze strany navrhovatele pokračování v šikanózním výkonu práva a jeho cílem je účelová snaha navrhovatele zabránit či alespoň zásadním způsobem ztížit a oddálit dokončení zadání veřejné zakázky. Současně zadavatel znovu poukazuje na to, že navrhovatel objektivně nemůže mít žádné informace o posuzování a hodnocení jednotlivých nabídek, neboť nepožádal zadavatele o nahlédnutí do Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 8.7.2004, v níž jediné je postup zadavatele při posuzování a hodnocení nabídek detailně popsán. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zamítl a napadené rozhodnutí v plném rozsahu potvrdil.

Ze správního spisu vyplynuly tyto skutkové okolnosti případu. Zadavatel zadal dne 10.3.2004 uveřejněním v Obchodním věstníku č. 10/04 pod zn. 188425-10/04 veřejnou zakázku „dodávka řešení Enterprise Resource Planning“ formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb. a zákona č. 41/2004 Sb. (dále jen „zákon“). Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel celkem sedm nabídek, čtyři uchazeče z další účasti v soutěži vyloučil, přičemž se následně ztotožnil s doporučením komise pro posouzení a hodnocení nabídek a dne 8.7.2004 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče Merlin společnost s ručením omezeným, se sídlem Štefánikova 248/32, 150 00 Praha 5, zast. jednatelem Ing. Tomášem Mrázekem (dále jen „Merlin“). Na druhém místě se umístila nabídka navrhovatele, který proti rozhodnutí zadavatele podal námitky a dne 2.8.2004 návrh k Úřadu. Tímto dnem bylo zahájeno správní řízení, ve kterém Úřad jako účastníky správního řízení označil zadavatele, navrhovatele, uchazeče Merlin a uchazeče IBM Česká republika, spol. s r. o., se sídlem V Parku č. or. 4, č. p. 2294, 148 00 Praha 4 – Chodov, zast. jednatelem Ing. Janem Součkem, jehož nabídka se umístila jako třetí v pořadí.

Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 30.9.2004 rozhodnutí č. j. VZ/S165/04-151/5248/04-Va, kterým podaný návrh zamítl a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad mimo jiné uvádí k hodnocení nabídek podle kritéria „uživatelský komfort nabízeného řešení pro zadavatele“, že v rámci tohoto kritéria hodnotil zadavatel obsahové části nabídek, které se vztahovaly k tzv. uživatelskému komfortu, a tedy v žádném případě nehodnotil kvalifikační kritéria jak uvádí navrhovatel. Úřad dále uvádí, že zadavatel vymezil své požadavky jednoznačným způsobem, přičemž přímo odkázal na oddíl III. zadávací dokumentace, v němž jsou velmi podrobně a přesně určeny požadavky zadavatele včetně dalších odkazů na další konkrétní části této dokumentace. Uchazeči tak byli seznámeni s tím, co bude v rámci tohoto kritéria hodnoceno. Stejně tak u hodnocení nabídek podle kritéria „smluvní podmínky, za nichž je poskytováno nabízené řešení“ Úřad uvádí, že dle zprávy o posouzení a hodnocení nabídek navrhovatel se ve své nabídce odchýlil od některých ustanovení Vzorové smlouvy a navrhl podmínky, které nejsou dle komise zcela vhodné s tím, přičemž dále pak ve zprávě následuje hodnocení v jednotlivých kategoriích. K námitce navrhovatele na nejednoznačné stanovení podkritérií pak Úřad ještě dodává, že zákon problematiku podkritérií hodnocení neupravuje a je proto zcela na zadavateli, jaká kritéria si zvolí. Skutečnost, že některá kritéria hodnotí členové komise subjektivně na základě vlastního odborného posouzení, není dle názoru Úřadu v rozporu se zákonem. K tvrzení navrhovatele, který považuje za nedostatečné stanovení počtu uživatelů licencí a dobu plnění veřejné zakázky, Úřad odkazuje na oddíl II. část A, bod 5 písm. c) zadávací dokumentace, a dále i na články 3.1.4. a 3.2.4. vzorové smlouvy, ve kterých zadavatel požadavek na počet uživatelů licencí vymezil zcela jednoznačně a i nabídka navrhovatele dokazuje, že pochopil tento požadavek zadavatele zcela v souladu se zadávací dokumentací. Stejně tak i stanovení doby plnění veřejné zakázky provedl zadavatel dle zjištění Úřadu v souladu se zákonem a srozumitelně, neboť bylo všemi uchazeči pochopeno shodně. Úřad v postupu zadavatel při stanovení podmínek soutěže a při vlastním hodnocení nabídek neshledal porušení zákonného rámce, a proto podaný návrh posoudil jako nedůvodný.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S165/04-151/5248/04-Va ze dne 30.9.2004 návrh zamítl a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky potvrdil, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji.

K jednotlivým námitkám rozkladu uvádím, že navrhovatel je uvedl již ve svém návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele a Úřad se s nimi vypořádal v napadeném rozhodnutí na straně 7 až 13 a tuto argumentaci jsem shledal jako dostatečnou. V této věci uchazeč v rozkladu neuvedl žádné nové skutečnosti, když opakuje svá tvrzení, která po stránce obsahové i formulační shodně uvedl již v návrhu.

K opakovaným námitkám navrhovatele uvádím, že v rámci hodnotícího kritéria „Uživatelský komfort nabízeného řešení pro zadavatele“, a ani v rámci dalších kritérií, nebylo posuzováno splnění kvalifikačních předpokladů jednotlivými uchazeči. Splnění těchto předpokladů posuzovala komise pro posouzení a hodnocení nabídek na svém prvním zasedání dne 27.4.2004 s tím, že vlastní hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií bylo provedeno až na druhém jednání komise konaném dne 15.7.2004. K pochybnostem navrhovatele ohledně možnosti hodnotit nabídky podle tohoto kritéria objektivně, transparentně a nediskriminačně,

uvádím následující. Zákon nestanoví, jaká konkrétní kritéria hodnocení mají zadavatelé vyhlásit, neboť je vždy nutné brát v úvahu specifický charakter konkrétní veřejné zakázky. Z tohoto důvodu může zadavatel pro hodnocení nabídek použít i taková kritéria, která nejsou objektivně měřitelná a číselně porovnatelná. V daném případě předmět plnění představuje natolik specifickou oblast, že hodnocení nabídek uchazečů pouze podle číselně vyjádřitelných a měřitelných hodnot by bylo prakticky nemožné. Hodnocení nabídek proběhlo zcela v souladu s vyhlášenými kritérii hodnocení a způsob hodnocení je podrobně, transparentně a přezkoumatelně popsán ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, která rovněž dokládá, jaké skutečnosti byly předmětem hodnocení v rámci jednotlivých kritérií, případně podkritérií, a proč byla každá nabídka hodnocena konkrétním počtem bodů. Navrhovatel měl možnost se s touto zprávou seznámit, této možnosti však nevyužil, a to ani u zadavatele, ani v rámci vedeného správního řízení. Úřad v napadeném rozhodnutí rovněž dostatečným způsobem vyvrátil pochybnosti navrhovatele o jednoznačnosti stanovení počtu uživatelů licencí a vymezení doby plnění veřejné zakázky. Námitky navrhovatele v tomto bodě proto z výše uvedených důvodů považuji za bezpředmětné.

Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Karel Dřevínek, se sídlem AK Weil, Gotshal & Manges v. o. s., Křížovnické nám. 1, 110 00 Praha 1,
2. Merlin společnost s ručením omezeným, se sídlem Štefánikova 248/32, 150 00 Praha 5, zast. jednatelem Ing. Tomášem Mrázkem,
3. SAP ČR, spol. s r. o., se sídlem Pekařská 621/7, 155 00 Praha 5, zast. jednatelem Ing. Martinem Bednárem,
4. IBM Česká republika, spol. s r. o., se sídlem V Parku č. or. 4, č. p. 2294, 148 00 Praha 4 – Chodov, zast. jednatelem Ing. Janem Součkem,
5. spis.